

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 5C/443/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613207642
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Parada
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2015:8613207642.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudca JUDr. Ivo Parada, v právnej veci žalobcu U. W., nar. X.X.XXXX, bytom W. X. XXXX/X, XXX XX W., právne zastúpeného JUDr. Marekom Bujdošom, advokátom, Hlinky 262/6, 091 01 Stropkov, proti žalovanej Slovenská republika, za ktorú koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, 812 85 Bratislava, o zaplatenie škody v sume 628,33 eura s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 628,33 eura s 5,5 % úrokom z omeškania ročne od 7.8.2013 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 391,50 eura na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Mareka Bujdoša do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou proti žalovanej domáhal zaplatenia škody v sume 628,33 eura s prísl.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že uznesením vyšetrovateľa PZ Úradu justičnej a kriminálnej polície vo Svidníku pod ČVS: ORP-222/JP-SK-2008 zo dňa 26.9.2008 bolo začaté voči žalobcovi trestné stíhanie a súčasne vznesené obvinenie pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Trestného zákona. Následne vyšetrovateľ PZ predložil návrh na zastavenie trestného stíhania a Okresná prokuratúra Svidník Pv 491/08-17 zo dňa 9.5.2011 uznesením zastavila trestné stíhanie. Po podaní sťažnosti zo strany poškodenej Krajská prokuratúra Prešov uznesením pod sp. zn. Kpt 548/11 zo dňa 27.6.2011 zrušila rozhodnutie Okresnej prokuratúry a uložila prokurátorovi Okresnej prokuratúry Svidník, aby vo veci znova konal a rozhodol. Okresná prokuratúra Svidník podala dňa 19.12.2011 pod Pv 491/08 obžalobu na žalobcu a Okresný súd Svidník ako prvostupňový súd vydal trestný rozkaz pod sp. zn. 1T/88/2011 zo dňa 28.12.2011, ktorým uznal žalobcu za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov so skúšobnou dobou na 2,5 roka. Proti tomuto trestnému rozkazu podal zástupca žalobcu odpor zo dňa 3.1.2012. Následne prvostupňový súd rozsudkom pod sp. zn. 1T/88/2011 zo dňa 11.5.2012 uznal vinným žalobcu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 1 roka so skúšobnou dobou na 2 roky. Proti tomuto rozsudku prvostupňového súdu sa zástupca žalobcu odvolal. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd rozsudkom pod sp. zn. 5To/33/2012-134 zo dňa 28.11.2012 zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a žalobcu oslobodil. Počas trestného konania si žalobca zvolil JUDr. Mareka Bujdoša ako advokáta na jeho zastupovanie vo vyššie uvedenej trestnej veci, ale aj súvisiacich konaniach. Po ukončení trestného konania zástupca žalobcu vyčíslił trovy konania v trestnej veci a tieto trovy konania boli vyfakturované faktúrou č. 110/2012 zo dňa 29.11.2012 a uhradené dňa 30.11.2012 na základe pokladničného dokladu. Za obhajobu v trestnom konaní zaplatil žalobca spolu sumu 628,33 eura. Má zato, že v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov má žalobca nárok na náhradu škody spôsobenú pri výkone verejnej moci a preto

v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. požiadal zástupca žalobcu žalovaného listom zo dňa 30.1.2013 o predbežné prerokovanie nároku žalobcu na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, ktoré si žalobca uplatnil v sume 628,33 eura ako sume uhradenej na trovách konania. Ministerstvo vnútra zástupcovi žalobcu však listom zo dňa 6.2.2013 oznámilo, že predbežné prerokovanie návrhu na náhradu škody odstupuje na Generálnu prokuratúru SR a táto listom zo dňa 21.2.2013 oznámila zástupcovi žalobcu, že taktiež tento nárok odstupuje na Ministerstvo spravodlivosti SR a Ministerstvo spravodlivosti SR postúpilo žiadosť späť na Generálnu prokuratúru. Žalovaná túto sumu žalobcovi doposiaľ nezaplatila.

Žalovaná uviedla, že podľa jej názoru Generálna prokuratúra nie je príslušným orgánom, ktorý by mal v tomto prípade konať za štát. Zo samotnej žaloby vyplýva, že žalobca bol právoplatne oslobodený v roku 2012, teda v čase pred novelou zákona č. 514/2003 Z.z. a v tomto prípade nemohla v tom čase zodpovedať za škodu Generálna prokuratúra. Podotkla, že prokurátor v trestnom konaní má dozor iba v prípravnom konaní, ktoré končí podaním obžaloby a podaním obžaloby súd mal možnosť preskúmať doterajší priebeh konania, prípadne vrátiť obžalobu prokurátorovi naspäť do prípravného konania. Ak mal pochybnosti o zákonnosti doterajšieho prípravného konania tým, že súd obžalobu prijal, tak vlastne odobril doterajší priebeh prípravného konania. Aj z tohto dôvodu mala za to, že by malo za túto škodu niesť zodpovednosť Ministerstvo spravodlivosti SR. Pre nejednoznačnosť tejto úpravy by sa malo použiť ust. § 4 ods. 2 citovaného zákona a niesť zodpovednosť za túto škodu by malo Ministerstvo spravodlivosti SR, ak by malo konať v mene štátu.

Súd vykonal dokazovanie odstúpením žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody Ministerstva vnútra SR zo dňa 6.2.2013, faktúrou č. 110/2012 JUDr. Mareka Bujdoša, príjmovým pokladničným dokladom JUDr. Mareka Bujdoša zo dňa 30.11.2012, obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T/88/2011 a zistil tento skutkový stav:

Z uznesenia vyšetrovateľa PZ Úradu justičnej a kriminálnej polície vo Svidníku pod ČVS: ORP-222/JP-SK-2008 zo dňa 26.9.2008 je zrejmé, že bolo začaté voči žalobcovi trestné stíhanie a súčasne vznesené obvinenie pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Trestného zákona.

Z uznesenia Okresnej prokuratúry Svidník č. k. Pv 491/08-17 zo dňa 9.5.2011 je zrejmé, že bolo zastavené trestné stíhanie.

Z uznesenia Krajskej prokuratúry Prešov č. k. KPt 548/11-4 zo dňa 27.6.2011 vyplynulo, že krajská prokuratúra zrušila rozhodnutie okresnej prokuratúry a uložila prokurátorovi Okresnej prokuratúry Svidník, aby vo veci znova konal a rozhodol.

Okresná prokuratúra Svidník podala dňa 19.12.2011 pod Pv 491/08 obžalobu na žalobcu.

Z trestného rozkazu tunajšieho súdu č. k. 1T/88/2011-97 zo dňa 28.12.2011 je zrejmé, že súd uznal žalobcu za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov so skúšobnou dobou na 2,5 roka. Proti tomuto trestnému rozkazu podal zástupca žalobcu odpor zo dňa 3.1.2012.

Z rozsudku tunajšieho súdu č. k. 1T/88/2011-123 zo dňa 11.5.2012 vyplynulo, že súd uznal žalobcu vinným pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 1 roka so skúšobnou dobou na 2 roky. Proti tomuto rozsudku prvostupňového súdu sa zástupca žalobcu odvolal.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd rozsudkom č. k. 5To/33/2012-134 zo dňa 28.11.2012 zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a žalobcu oslobodil.

Po ukončení trestného konania zástupca žalobcu vyčíslil trovy konania v trestnej veci a tieto trovy konania boli vyfakturované faktúrou č. 110/2012 zo dňa 29.11.2012 a uhradené dňa 30.11.2012 na základe pokladničného dokladu. Za obhajobu v trestnom konaní zaplatil žalobca spolu sumu 628,33 eura.

Z listu zo dňa 30.1.2013 je zrejmé, že žalobca požiadal Ministerstvo vnútra SR v rámci predbežného prerokovania nároku o náhradu škody v sume 628,33 eura za obhajobu v trestnej veci žalobcu.

Ministerstvo vnútra SR zástupcovi žalobcu však listom zo dňa 6.2.2013 oznámilo, že predbežné prerokovanie návrhu na náhradu škody odstupuje na Generálnu prokuratúru SR a táto listom zo dňa 21.2.2013 oznámila zástupcovi žalobcu, že taktiež tento nárok odstupuje na Ministerstvo spravodlivosti SR a Ministerstvo spravodlivosti SR postúpilo žiadosť späť na Generálnu prokuratúru.

Žalobca sa náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím domáha podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

V tejto súvislosti súd poukazuje na zákon č. 412/2012 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, a to s účinnosťou od 1.1.2013, ktorým došlo k zmene ust. § 4 zákona č. 514/2003 Z.z., ktorý určoval orgán konajúci v mene štátu.

Súd je v zmysle § 21 ods. 4 veta prvá O.s.p. povinný bez zreteľa na označenie obsiahnuté v návrhu zabezpečiť, aby za štát pred súdom konal štátny orgán v rozsahu pôsobnosti ustanovenej osobitnými predpismi, alebo právnická osoba, ktorá je oprávnená podľa osobitného predpisu a konať len s takýmto oprávneným subjektom.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon), účinného od 1.1.2013 štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona, účinného od 1.1.2013, vo veciach náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona, účinného od 1.1.2013, vo veciach náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru a 1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa policajného zboru alebo povereného príslušného Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušného súdu alebo 2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

Podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona, účinného od 1.1.2013, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

Podľa § 4 ods. 2 zákona ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Podľa § 4 ods. 3 zákona ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

Podľa § 6 ods. 2 zákona právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 15 ods. 1 zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len žiadosť) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 a 4 zákona zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil. Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1 zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.1a)

Podľa § 18 ods. 1 zákona náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že uznesením vyšetrovateľa PZ Úradu justičnej a kriminálnej polície vo Svidníku pod ČVS: ORP-222/JP-SK-2008 zo dňa 26.9.2008 bolo začaté voči žalobcovi trestné stíhanie a súčasne vznesené obvinenie pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Trestného zákona. Následne vyšetrovateľ PZ predložil návrh na zastavenie trestného stíhania a Okresná prokuratúra Svidník č. k. Pv 491/08-17 zo dňa 9.5.2011 uznesením zastavila trestné stíhanie. Po podaní sťažnosti zo strany poškodenej Krajská prokuratúra Prešov uznesením pod č. k. KPt 548/11-4 zo dňa 27.6.2011 zrušila rozhodnutie Okresnej prokuratúry a uložila prokurátorovi Okresnej prokuratúry Svidník, aby vo veci znova konal a rozhodol. Okresná prokuratúra Svidník podala dňa 19.12.2011 pod sp. zn. Pv 491/08 obžalobu na žalobcu a Okresný súd Svidník ako prvostupňový súd vydal trestný rozkaz pod č. k. 1T/88/2011-97 zo dňa 28.12.2011, ktorým uznal žalobcu za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov so skúšobnou dobou na 2,5 roka. Proti tomuto trestnému rozkazu podal zástupca žalobcu odpor zo dňa 3.1.2012. Následne prvostupňový súd rozsudkom pod č. k. 1T/88/2011-123 zo dňa 11.5.2012 uznal vinným žalobcu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 1 roka so skúšobnou dobou na 2 roky. Proti tomuto rozsudku prvostupňového súdu sa zástupca žalobcu odvolal. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd rozsudkom pod č. k. 5To/33/2012-134 zo dňa 28.11.2012 zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a žalobcu oslobodil. Počas trestného konania si žalobca zvolil JUDr. Mareka Bujdoša ako advokáta na jeho zastupovanie vo vyššie uvedenej trestnej veci, ale aj súvisiacich konaniach. Po ukončení trestného konania zástupca žalobcu vyčíslil trovy konania v trestnej veci a tieto trovy konania boli vyfakturované faktúrou č. 110/2012 zo dňa 29.11.2012 a uhradené dňa 30.11.2012 na základe pokladničného dokladu. Za obhajobu v trestnom konaní zaplatil žalobca spolu sumu 628,33 eura. Zástupca žalobcu požiadal Ministerstvo vnútra SR listom zo dňa 30.1.2013 o predbežné prerokovanie nároku žalobcu na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, ktoré si žalobca uplatnil v sume 628,33 eura ako sume uhradenej na trovách konania. Ministerstvo vnútra zástupcovi

žalobcu však listom zo dňa 6.2.2013 oznámilo, že predbežné prerokovanie návrhu na náhradu škody odstupuje na Generálnu prokuratúru SR a táto listom zo dňa 21.2.2013 oznámila zástupcovi žalobcu, že taktiež tento nárok odstupuje na Ministerstvo spravodlivosti SR a Ministerstvo spravodlivosti SR postúpilo žiadosť späť na Generálnu prokuratúru. Náhrada škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívna a nemôže sa jej štát zbaviť. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má v tomto zmysle tiež zastavenie trestného stíhania, alebo oslobodenie spod obžaloby (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/194/2010 zo dňa 30.3.2011). Zo zásady, že poškodený využil možnosť podania opravného prostriedku proti nezákonnému rozhodnutiu, pripúšťa zákon <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=26&p=1021160&f=2>> výnimku v prípadoch hodných osobitného zreteľa (§ 6 ods. 2 <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=2952332-2952332&f=2>> citovaného zákona). Zo zákona explicitne nevyplýva, kedy pôjde o „prípady hodné osobitného zreteľa“. Je na úvahe súdu, aby v každom konkrétnom prípade vyvodil a zdôvodnil, či na strane poškodeného objektívne existujú dôvody, že sa nebude vyžadovať podanie riadneho opravného prostriedku. Súd je toho názoru, že akékoľvek konanie žalobcu ako obvineného spočívajúce v podaní alebo nepodaní sťažnosti by nezmenilo postoj Krajskej prokuratúry v Prešove a z uvedeného dôvodu sa jej právnym názorom musela riadiť aj Okresná prokuratúra vo Svidníku a taktiež aj vyšetrovateľ, nad činnosťou ktorého dohľad vykonáva prokuratúra. Taktiež ako dôvod osobitného zreteľa prvostupňový súd považuje aj nejednoznačnosť právnych názorov na posúdenie spáchanie trestného činu žalobcu zo strany orgánov, ktoré rozhodovali, či došlo alebo nie k spáchaniu trestného činu, pričom potvrdenie o nejednoznačnosti svedčí aj fakt, že prvostupňový súd sa priklonil k právnemu názoru Krajskej prokuratúry v Prešove a naopak Krajský súd v Prešove sa stotožnil s prvotným právnym názorom Okresnej prokuratúry vo Svidníku, že skutok nie je trestným činom. Preto v tomto konkrétnom prípade nemôže súd len formálne skúmať, či boli podané všetky možné opravné prostriedky zo strany žalobcu alebo nie, pretože ak by aj podané v plnom rozsahu boli, orgány činné v trestnom konaní a aj okresná prokuratúra už v tomto prípade boli viazané právnym názorom svojej krajskej prokuratúry. Súd zobral aj do úvahy skutočnosť, že žalobca sa trestného stíhania ani nezúčastňoval, pretože sa dlhodobo zdržiaval v zahraničí, nemal relevantné informácie a celý čas svoju vinu popieral. Na jednej strane je iste povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, pokiaľ sa neskôr ukáže ako mylný postup, zasahujúci do základných práv. V takejto situácii nie je rozhodné, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo, čo sa v predmetnom prípade nestalo (porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp. zn. PL ÚS 35/09 zo dňa 6.12.2011). Súd dospel k záveru, že orgánom konajúcim v mene štátu je v danom prípade Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, pretože krajský prokurátor zrušil rozhodnutie okresnej prokuratúry, ktorá zastavila trestné stíhanie a uložil jej, aby vo veci znova konala a rozhodla. Žalovaná škodu v sume 628,33 eura žalobcovi doposiaľ nezaplatila. Z uvedených dôvodov súd žalobe vyhovel.

Žalobca pôvodne označil ako žalovanú Slovenskú republiku, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky a Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Súd je toho názoru, že nebolo potrebné zamietť žalobu proti Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti a Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, pretože v danom prípade na strane žalovanej vystupovala Slovenská republika ako účastník konania a jednotlivé štátne orgány v konaní vystupovali len v jej mene. Pasívne legitimovaným v tomto spore je však len Slovenská republika, za ktorú koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky z dôvodov, ktoré sú uvedené vyššie.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalobca si uplatnil proti žalovanej okrem istiny aj úrok z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 628,33 eura od 7.8.2013 do zaplatenia. Z listu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zo dňa 6.2.2013 je zrejmé, že žalobca požiadal o plnenie, teda žiadosť žalobcu mu bola doručená minimálne dňa

6.2.2013. Žalobca mal byť so svojim nárokom uspokojený do 6 mesiacov, teda do 6.8.2013. Žalovaná sa nasledujúcim dňom, teda 7.8.2013 dostala do omeškania. Žalovaná svoj dlh žalobcovi doposiaľ nezaplatila, a preto je od 7.8.2013 v omeškaní. Z uvedených dôvodov, súd čo sa týka príslušenstva pohľadávky, žalobe vyhovel.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., pretože v konaní mal plný úspech žalobca. Súd vychádzal z hodnoty sporu v sume 628,33 eura. Trovy pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 20 eur. Ďalej z odmeny za zastupovanie za tieto úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom 3.1.2012 v sume 39,84 eura, podanie žiadosti o predbežné prerokovanie zo dňa 30.1.2013 v sume 39,84 eura, podanie žaloby zo dňa 28.11.2013 v sume 39,84 eura, účasť na pojednávaní dňa 3.9.2014 v sume 39,84 eura, účasť na pojednávaní dňa 8.10.2015 v sume 39,84 eura, náhrada za stratu času na pojednávaní dňa 3.9.2014 Stropkov - Svidník a späť 2 x 13,40 eura = 26,80 eura, účasť na pojednávaní dňa 8.10.2015 Stropkov - Svidník a späť 2 x 13,98 eura = 27,96 eura, náhrada cestovných výdavkov na motorovom vozidle Hyundai Santa Fe, EČ SP 091AM, priemerná spotreba 8,2 l/100 km, priemerná cena nafty 1,20 eura, základná náhrada za 1 km 0,183 eura, Stropkov - Svidník a späť 28 km, 2 x pojednávanie 2 x 7,88 eura = 15,76 eura, k tomu patrí 3 x režijný paušál po 7,81 eura, 1 x po 8,04 eura, 1 x po 8,39 eura a 20 % DPH v sume 61,92 eura (§ 10 ods. 1, 2, § 14 ods. 1, po 1.1.2013 § 13a ods. 1 písm. d), § 16 ods. 3, 4, § 17 ods. 1 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Náhrada trov konania je spolu v sume 391,50 eura, ktorú súd zaviazal zaplatiť žalovanú žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Mareka Bujdoša (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

- a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Vo Svidníku dňa 9. októbra 2015